

Publicerad 2009-04-11 19:23 av efterklang.

(sålänge jag andas, hoppas jag)

råmaterial eller utkast, kalla det vad ni vill.

feedback, negativ såväl som positiv, mottages med stor tacksamhet.

dum spiro spero i.

misslyckande.

denna morgon vaknade jag

av att jag grät igen.

min säng var fuktig av

svett där jag låg inlindad

i de mest skamfyllda

utav sidentyger.

på fönsterrutan över

mitt huvud knackade

någon form av frälsning

frenetiskt med sina

mjuka knogar

jag drog hastigt

igen gardinerna

och slöt mina

ögon.

uppgivenhet.

mitt huvud låg tungt

mot en kudde, flätad

utav hårstrån från mitt

eget huvud. höll mig

stenhårt fast i sitt

järngrepp.

tvingade mig

tillbaka till dvalan.

jag lyfte mitt huvud
och blickade ut mot en
kall stad utan
minsta antydan
till förlåtelse.

passivitet.

ur havet steg den mest
diffusa av skepnader.
gav mig mitt epitet
som narr alltmedan
det långsamt viskade
mitt namn.

vågorna slog baklänges
över det mörka vattnet.

kallade mig tillbaka,
drog mig ner mot djupet.

hopp.

repetitionen är ett
faktum.
klackar smattrar som
maskingevärseld
mot det kalla
marmorgolvet ute i
trapphuset.

väcker mig bara
för att krossa
mig under
dess sylvassa
stiletter.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren efterklang. med Poeter.se id #27697 innehar upphovsrätten